

Thai language and Numbers in Thai context

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับตัวเลขในบริบทของสังคมไทย จากกรณีวิเคราะห์พบความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับตัวเลข คือ 1) การเปรียบเทียบจากสัญลักษณ์ 2) การวิเคราะห์จากการแบ่งวรรคตอน ซึ่งพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับตัวเลขจะเกิดจากการแบ่งระดับวรรคตอนและผ่านระบบการตีความโดยการเทียบสัญลักษณ์ควบคู่กัน จากการศึกษาค้นคว้าพบว่าการใช้กลวิธีในการถอดภาษาออกมาเป็นตัวเลขอย่างหลากหลาย โดยแต่ละกลวิธีจะมีขั้นตอนเริ่มต้นจากการแบ่งวรรค หรือการแยกชนิดของคำและวลี ก่อนที่พิจารณาตามกระบวนการตีความออกมาเป็นตัวเลข อย่างไรก็ตาม จากผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับตัวเลขจะต้องมีพื้นฐานความรู้ในบริบทของสังคมไทย

คำสำคัญ: ภาษากับตัวเลข

¹อาจารย์ประจำภาควิชาทฤษฎีการศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล

Abstract

This study analyzes the relation between Thai language and number in Thai context. The results reveal 2 main strategies used in the relation between Thai language and numbers. 1) Comparison of symbolic 2) Analysis of word-wraps. The relation of Thai language and numbers firstly occurred in word-wraps, then analyze through the symbolic system. Each of the strategies firstly begins with word-wraps or categorizing in the part of speech then was interpreted to numbers. However, in order to be successful involved the background knowledge of Thai context.

Keyword: Language and numbers

บทนำ

เมื่อกล่าวถึงตัวเลขกับบริบทในสังคมไทยนั้น ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่ง ที่ให้ความสำคัญจากที่มาของตัวเลข โดยตัวเลขต่างๆ เข้ามามีบทบาทกับชีวิตประจำวันของสังคมไทย เช่น การเลือกหมายเลขโทรศัพท์ การประมูลเลขทะเบียนรถ เวลาในการเปิดกิจการ และฤกษ์ยามในการสวมแหวนแต่งงาน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นการอนุมานได้ว่าตัวเลขเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของสังคมไทย

ความสำคัญของตัวเลขในสังคมไทยยุคปัจจุบัน คนไทยส่วนมากมักจะนำตัวเลขมาตีความในรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับตัวเลข ตัวอย่างเช่น การจัดนิทรรศการที่มีชื่อว่า “เลขไทย : รู้จัก - เขียนไม่ได้ - นึกไม่ถึง?” ซึ่งเป็นผลงานที่ชนะเลิศจากโครงการปั้นนักพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ครั้งที่ ๑ (Young Muse Project) ได้จินตนาการเปรียบเทียบ “เลขไทย” กับ “ดาว” โดยนาย นัทฤช ยอดราช นักเรียนชั้น ม.๖ ร.ร.กาญจนาภิเษก วิทยาลัย จ.นครปฐม หนึ่งในทีมจัดนิทรรศการชุดนี้ได้เรียงสัญลักษณ์ตัวเลขไทย ๐-๙ เป็นลักษณะของดาวต่างๆ ตามตำราโหราศาสตร์

ภาพประกอบ 1 เลข “๒” ตัวแทนแห่ง “ดวงจันทร์” ผูกพันกับความแปรปรวน มีส่วนคล้ายทั้งสามและแปด

จากตัวอย่างดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความเป็นมาของตัวเลขที่มีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับดวงดวงอื่นๆ อย่างเช่นวงการดาราศาสตร์ ดังนั้น ในระบบตัวเลขของบริบทในสังคมไทยจะสามารถอ้างอิงถึงแหล่งที่มาและสามารถนำมาใช้ตีความเพื่อเป็นการถอดรหัสออกมาเป็นภาษาและทำความเข้าใจได้จริง

ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาถึงระบบความสัมพันธ์ของภาษากับตัวเลขที่มีความเชื่อมโยงกันตามบริบทจากสังคมไทยโดยทำการศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในระบบตัวเลขที่ปรากฏ ตัวอย่างเช่น การแทนค่าของสัญลักษณ์ที่ปรากฏในตัวเลข กล่าวคือ เมื่อพูดถึงไข่จะสามารถเชื่อมโยงไปสู่ตัวเลข “๐” หรือ ไม่เอาก็สามารถแทนค่าจากสัญลักษณ์เป็นตัวเลข “1” นอกจากนี้ยังมีการแทนค่าสัญลักษณ์จากภาษาต่างประเทศมาเป็นภาษาไทย เช่น สัญลักษณ์ของตัว “M” หมายถึงตัวเลข “๓” สัญลักษณ์ตัว “O” หมายถึงเลข “0” เป็นต้น

ตัวอย่าง แสดงการเปรียบเทียบสัญลักษณ์จากภาษาเป็นตัวเลข
ตัวอักษรภาษาอังกฤษ (Alphabet) สัญลักษณ์ตัวเลข (Numbers)

ตัวอักษรภาษาอังกฤษ (Alphabet)	สัญลักษณ์ตัวเลข (Numbers)
i	1
o	0
s	5

ตาราง 1 แสดงข้อมูล “ตัวอักษรในภาษาอังกฤษกับตัวเลข”

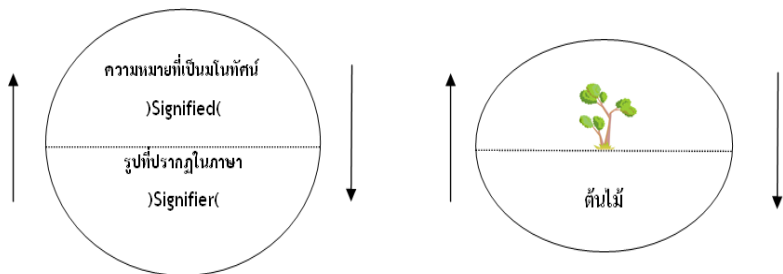

จากข้อมูลในตาราง 1 เป็นการเปรียบเทียบให้เห็นถึงอักขระในภาษาอังกฤษสามารถใช้เทียบสัญลักษณ์เพื่อตีความจากการมองเห็นออกมาเป็นตัวเลขได้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาพฤติกรรมการสร้างรหัสจากรายการเกมอัจฉริยะข้ามคืน

การศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับตัวเลขต้องอาศัยกลวิธีในการตีความ หากพูดถึงประโยคหรือวลีใดๆ จะสามารถตีความออกมาเป็นตัวเลข **วิธีดำเนินการวิจัย**

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายการเกมอัจฉริยะข้ามคืนและทำการจำแนกข้อมูลเพื่อศึกษาถึงการวิเคราะห์การถอดรหัสจากภาษาเป็นตัวเลข โดยจำแนกการวิเคราะห์เป็นดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับตัวเลขพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายของคำว่า “รหัส” หมายถึง เครื่องหมายหรือสัญญาณลับ ซึ่งรู้เฉพาะผู้ที่ตกลงกันไว้ ข้อความที่เปลี่ยนตัวอักษรอื่นแทนตัวอักษรที่ต้องการจะใช้ หรือสลับตำแหน่งอักษรของข้อความนั้นหรือใช้สัญลักษณ์แทน เป็นต้น (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2542: 927) เดอ โซซูร์ (deSaussure. 1972: 66-67) กล่าวว่า การจะเข้าใจรหัสให้กระจ่างได้นั้น ผู้รับสารจะต้องตีความหมายที่เป็นมันโนทัศน์ (Signified) และรูปที่ปรากฏในภาษา (Signifier) พร้อมทั้งพิจารณาความคล้ายคลึงและความเหมาะสมของแต่ละวัฒนธรรมด้วย เพื่อที่จะนำไปสู่การเข้าใจความหมายได้ถูกต้อง

ภาพประกอบ 2 ส่วนประกอบของสัญลักษณ์ภาษา

ผู้ทำนายหลักการของเดอ โชซูร์ มาปรับเป็นประเภทของสัญลักษณ์ คือ เพียช (Saeed. 1997: 5; อ้างอิงจาก Peirce. 1931) โดยแบ่งประเภทของสัญลักษณ์ออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. สัญลักษณ์ (Symbol / Symbolic) หมายถึง สัญลักษณ์ที่ไม่เกี่ยวข้องกันกับสิ่งที่นำเสนอเลย เป็นสิ่งที่สังคมสมมติขึ้น เช่น สีดำเป็นสัญลักษณ์ของการไว้ทุกข์ รหัสมอร์ส (Morse code) สัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ เป็นต้น

2. แบบเสมือน (Icon / Iconic) หมายถึง สัญลักษณ์ที่มีความคล้ายกับสิ่งที่นำเสนอ เช่น ภาพถ่าย รูปปั้น ภาพเหมือน รูปแกะสลัก เป็นต้น

3. ตัวบ่งชี้ (Index / Indexical) หมายถึง สัญลักษณ์ที่ทำหน้าที่บ่งชี้สิ่งหรือปรากฏการณ์บางอย่าง เช่น ควัน อาจบ่งบอกถึงไฟไหม้ ลมแรงอาจบ่งบอกถึงฝนกำลังจะตก เป็นต้น สัญลักษณ์ทั้งสามประเภทยังถูกแบ่งประเภทจากการปรับให้เข้ากับธรรมเนียมปฏิบัติ สัญลักษณ์แบบ Symbolic อย่างเช่น ภาษา อย่างน้อยก็ต้องอาศัยเรื่องของธรรมเนียมค่อนข้างมาก ส่วนสัญลักษณ์แบบ Iconic sign (แบบเสมือน) จะเป็นการรวมสิ่งที่มีพื้นฐานมาจากธรรมเนียมปฏิบัติ และ Indexical signs (ตัวบ่งชี้) เป็นการบ่งถึงตัววัตถุ สิ่งของเสมือนว่าแม้จะตาบอดก็สามารถรับรู้ได้ (Peirce 1931-58, 2.306)

2. การวิเคราะห์การถอดรหัสอัจฉริยะตามเกณฑ์ของแมคเกรเกอร์และคันนิงแฮม (MacGregor & Cunningham. 2009) เกณฑ์ของแมคเกรเกอร์และคันนิงแฮม (MacGregor & Cunningham. 2009: 130-141) แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

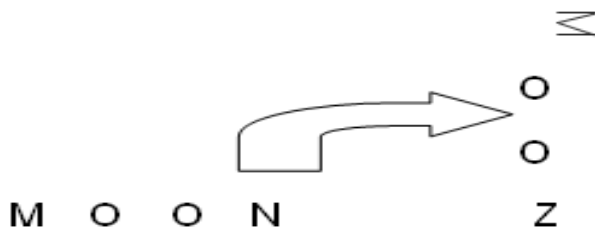
1. การตีความภายในคำ (Sub-word) หมายถึง การตีความหมายของรหัสที่ต้องพิจารณาภายในคำ ตัวอย่างเช่น “กรมกสิกรตอนต้นเดือน” การถอดรหัสนี้ใช้การตีความภายในคำ กล่าวคือ คำว่า “ตอนต้นเดือน” ซึ่งนับว่าเป็นคำสำคัญที่ใช้ในการถอดรหัส และเป็นกลวิธีการบอกตำแหน่ง จากนั้นจึงพิจารณา “กรมกสิกร” ซึ่งมีความสัมพันธ์กับคำสำคัญ กล่าวคือ เมื่อนำ กรมกสิกร มาแบ่งวรรคตามกลวิธีที่บอกตำแหน่งไว้ว่า “ตอนต้นเดือน” จะได้เป็น กร / มก / ลี / กร จะพบว่า “กร” มาจากคำที่เป็นตอนต้นของเดือนกรกฎาคม “มก” มาจากคำที่เป็นตอนต้นของเดือนมกราคม และ “ลี” มาจากคำที่เป็นตอนต้นของเดือนสิงหาคม ซึ่งการวิเคราะห์

เช่นนี้ต้องเข้าใจว่าคำสำคัญมีผลกระทบภายในคำ คือ “ตอนต้นเดือน” สามารถทำให้ตีความได้ว่า ตัวอักษร “กร” “มก” และ “ลิ” เป็นตัวอักษรต้นของเดือน และช่วยให้ถอดรหัสได้ว่า กรกฎาคม มกราคม และสิงหาคม

จากนั้น การวิเคราะห์ดังกล่าวจะพบความสอดคล้องระหว่างเดือนต่างๆ กับตัวเลข กล่าวคือ เดือนกรกฎาคมเป็นเดือนลำดับที่ 7 ของปี เดือนมกราคมเป็นเดือนลำดับที่ 1 ของปี และ เดือนสิงหาคมเป็นเดือนลำดับที่ 8 ของปี จึงจะได้คำตอบ คือ 7187

2. การตีความระดับคำ (Word) หมายถึง การตีความที่สามารถถอดรหัสได้โดยตรงจากคำ เนื่องจากมีคำบอกตำแหน่ง / ทิศทาง ปรากฏให้เห็นชัดเจน ตัวอย่างเช่น รหัสอัจฉริยะ “โสมฝรั่งตั้งโด่เด่” มีคำบอกทิศทางอย่างชัดเจน คือ “ตั้งโด่เด่” รหัสนี้วิเคราะห์ด้วยกลวิธีการแปล โดยแปลคำว่า “โสม” จากภาษาไทยเป็นภาษาไทย คือ แปลว่า “พระจันทร์” จากนั้น ใช้กลวิธีการแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ เนื่องด้วยตำแหน่งของคำว่า “โสม” นั้นอยู่ติดกับคำว่า “ฝรั่ง” สามารถตีความได้ว่าให้แปลเป็นภาษาฝรั่งเศสหรือภาษาอังกฤษ จะได้เป็น “MOON” และเมื่อพิจารณาที่สำคัญคือ คำว่า “ตั้งโด่เด่” ซึ่งเป็นตัวกำหนดทิศทางที่หมายถึง การตั้งตรง โดยนำคำว่า “MOON” มาวางในตำแหน่งแนวตั้งจะได้เป็น

จากนั้น จึงพิจารณาตามกลวิธีการใช้สัญลักษณ์ กล่าวคือ อักษร “M” เมื่อนำมาตั้งจะมีลักษณะคล้ายกับตัวเลข “3” อักษร “O” คล้ายกับตัวเลข “0” และอักษร “N” เมื่อทำเป็นแนวตั้งจะได้เป็น “Z” ซึ่งจะมีลักษณะคล้ายกับตัวเลข “2” รวมการตีความให้เป็นตัวเลขจะได้เป็น 3002

3. การตีความที่มากกว่าระดับคำ (Supra word) หมายถึง การตีความหมายของรหัสที่เกิดจากการพิจารณาจากความสัมพันธ์ระหว่างคำในบริบท โดยพิจารณาจากบริบทที่แวดล้อมคำอยู่ด้วย ตัวอย่างเช่น รหัสอัจฉริยะ “ความหลังในโนล” วิเคราะห์โดยใช้ความรู้เบื้องหลัง กล่าวคือ คำว่า “ความหลัง” ผู้ถอดรหัสต้องมีความรู้เกี่ยวกับบทเพลงของคุณสุรพล สมบัติเจริญ ที่มีท่อนเพลงยอดนิยมว่า “16 ปีแห่งความหลัง” ส่วน คำว่า “ในโนล” ซึ่งมีความสัมพันธ์กับตัวเลข 12 มีความหมายเท่ากับ 1 โหล จากนั้น ให้พิจารณาคำบอกตำแหน่ง คือ คำว่า “ใน” โดยการนำตัวเลข “16” ซึ่งสัมพันธ์กับคำว่า “ความหลัง” ไปวางในตำแหน่ง “ใน” ของคำว่า “โหล” ซึ่งก็คือเลข “12” จะได้เป็น 1162

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การแบ่งวรรคตอนในการถอดรหัสอัจฉริยะจากการวิเคราะห์รหัสอัจฉริยะทั้งหมด ผู้วิจัยพบว่า การจะถอดรหัสได้นั้น สิ่งที่สำคัญมาก คือ การแบ่งวรรคตอนในถูกต้อง เนื่องจากหากแบ่งวรรคตอนผิดตั้งแต่ต้น ผลที่ได้จะไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยเริ่มจากการพิจารณาตัวเลขที่เป็นคำตอบของรหัสอัจฉริยะ จากข้อมูลผู้วิจัยพบวิธีการแบ่งวรรคตอน 2 วิธี คือ 1) การแบ่งวรรคตอนรหัสอัจฉริยะในระดับจุลภาค และ 2) การแบ่งวรรคตอนรหัสอัจฉริยะในระดับมหัพภาค ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 การแบ่งวรรคตอนรหัสอัจฉริยะในระดับจุลภาค (Micro Level) หมายถึง การแบ่งรหัสอัจฉริยะออกเป็นส่วนๆ พิจารณาตั้งแต่ระดับหน่วยคำ คำ วลี อนุพาก্ষ จนถึงประโยค โดยพิจารณาไปพร้อมกับกลวิธีการสร้างรหัสอัจฉริยะ เพื่อให้แบ่งวรรคตอนได้ถูกต้อง

1.2 การแบ่งวรรคตอนรหัสอัจฉริยะในระดับมหัพภาค (Macro level) หมายถึง การพิจารณารหัสอัจฉริยะโดยการอาศัยข้อความที่ปรากฏทั้งหมดในการถอดรหัสอัจฉริยะ เนื่องจากในระดับมหัพภาคจะไม่สามารถแบ่งรหัสออกเป็นหน่วยคำ วลี หรืออนุพาก্ষได้ อย่างไรก็ตาม หลังจากที่เราทราบความเกี่ยวข้องของรหัสอัจฉริยะทั้งหมดแล้ว มักพบการวิเคราะห์แยกส่วนต่อมา ซึ่งแตกต่างจากการวิเคราะห์ในระดับจุลภาคที่ต้องแยกส่วนรหัสก่อนจึงจะถอดรหัสได้พบว่าการพิจารณา

การถอดรหัสอัจฉริยะในระดับจุลภาคแบ่งเป็น 2 แบบ คือ 1) แบบไม่ปรากฏตัวใบ หมายถึง รหัสอัจฉริยะไม่มีตัวใบปรากฏ 2) แบบปรากฏตัวใบ หมายถึง รหัสอัจฉริยะมีตัวใบปรากฏ เพื่อช่วยในการวิเคราะห์ โดยจากการวิเคราะห์พบว่าตัวใบสามารถแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ 1) การพิจารณาตัวใบอันดับแรกก่อนการถอดรหัส กล่าวคือ การถอดรหัสจะไม่สามารถดำเนินต่อไปได้ หากไม่พิจารณาที่ตัวใบก่อน ตัวใบอาจอยู่ในลักษณะของการบอกทิศทาง ตำแหน่ง การเรียงลำดับ การบอกภาษาที่ต้องการให้ตีความ การกระทำกริยาต่างๆ เช่น รหัสอัจฉริยะ

- “บนฟ้าเปิดร้องอู๊ด” ตัวใบ คือ คำว่า “บน” เป็นการบอกทิศทาง เพราะฉะนั้น การถอดรหัสเริ่มจากสิ่งที่อยู่ข้างบน ซึ่งก็คือ วรรณยุกต์ นั่นเอง โดยวิเคราะห์แนวทางในการพิจารณารหัสจะได้เป็น ด้านบนของคำว่า ฟ้า เปิด ร้อง อู๊ด จากทิศทางด้านบน พบว่า มีสัญลักษณ์ของวรรณยุกต์ไทย ได้แก่ บนฟ้าคือ สัญลักษณ์วรรณยุกต์โท บนเป็นพบสัญลักษณ์เครื่องหมายไม่ได้คู่ และ อู๊ด พบสัญลักษณ์วรรณยุกต์ตรี หากพิจารณาตามลักษณะดังกล่าวจะสามารถถอดรหัสได้เป็น 2 ๘ 2 ๗ และเมื่อมีเงื่อนไขให้ถอดรหัสเป็นตัวเลข 4 หลัก คำตอบจะได้เป็น 2827

- “ร้อยเอ็ดห้าซี้เก๋ฮก” ตัวใบ คือ คำว่า “ร้อยเอ็ด” เป็นการบอกภาษาที่ใช้ในการตีความ ซึ่งก็คือ ภาษาอีสาน นั่นเอง

โดยเริ่มวิเคราะห์จากทิศทางที่รหัสอัจฉริยะได้ให้คำใบ้ไว้ จากคำว่า ร้อยเอ็ด ที่บ่งบอกว่าเป็นภาษาอีสาน จากข้อความที่เหลือ คือ “ห้า” เป็นสำเนียงพื้นถิ่นของชาวอีสานหมายถึงตัวเลข “5” “ซี้” เป็นสำเนียงพื้นถิ่นของชาวอีสานหมายถึงตัวเลข “4” “เก๋” เป็นสำเนียงพื้นถิ่นของชาวอีสานหมายถึงตัวเลข “9” และ “ฮก” เป็นสำเนียงพื้นถิ่นของชาวอีสานหมายถึงตัวเลข “6” หากพิจารณาตามลักษณะดังกล่าวจะสามารถถอดรหัสได้เป็น 5496 และเมื่อมีเงื่อนไขให้ถอดรหัสเป็นตัวเลข 4 หลัก คำตอบจะได้เป็น 5496 2) การพิจารณาตัวใบเป็นอันดับท้ายในการถอดรหัส กล่าวคือ ตัวใบจะใช้ก็ต่อเมื่อถอดรหัสไปก่อนแล้วสักระยะ จากข้อมูลตัวใบที่พบในแบบที่ 2 มักอยู่ในรูปของทิศทาง ตำแหน่ง เช่น รหัสอัจฉริยะ

- “ประทับตราเสือในกระจก” ตัวใบ คือ “ในกระจก” หมายความว่าเมื่อตีความ “ประทับตราเสือ” ได้แล้ว สุดท้ายให้พิจารณากลับด้าน เหมือนการส่องกระจก จึงจะได้ตัวเลขที่ต้องการ

โดยพิจารณาจากรหัสัจฉริยะในวลี “ประพัตตรา” ใช้กลวิธีการแปลเป็นภาษาอังกฤษจะได้ว่า “ปัม” ซึ่งเป็นคำที่คนไทยใช้เรียก “ปัมน้ำมัน” กล่าวคือ ไม่ได้เกี่ยวกับการแปลที่ถูกต้องแต่อย่างใด แต่ตัวไปถัดมาคือคำว่า “เสื่อ” เป็นบริบทที่ช่วยในการตีความชัดเจนยิ่งขึ้น เมื่อคำว่า “ปัมเสื่อ” อยู่ด้วยกัน ในบริบทของสังคมไทยจะหมายถึงสถานีบริการน้ำมันยี่ห้อ ESSO เมื่อนำคำว่า ESSO ไปส่องกระจก จากการไปคำในตำแหน่งสุดท้าย เมื่อนำคำว่า ESSO ไปส่องกระจก กล่าวคือ นำไปกลับด้าน จะพบสัญลักษณ์คล้ายกับตัวเลข 0223 หากพิจารณาตามลักษณะดังกล่าวจะสามารถถอดรหัสได้เป็น 0223 และเมื่อมีเงื่อนไขให้ถอดรหัสเป็นตัวเลข 4 หลัก คำตอบจะได้เป็น 0223

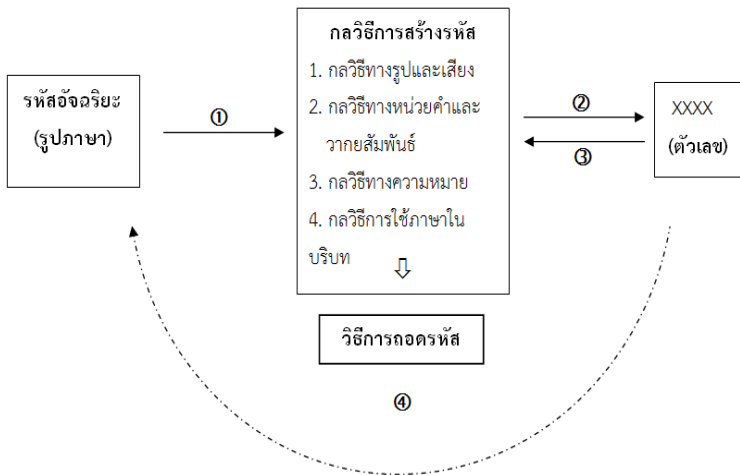
อภิปรายผล

การถอดรหัสัจฉริยะในระดับจุลภาคพบว่าตัวไปทั้ง 2 แบบ ไม่จำเป็นที่ตัวไปแบบที่ 1 ต้องปรากฏในตำแหน่งหน้าหรือส่วนแรกของรหัสเท่านั้น เช่นเดียวกับตัวไปแบบที่ 2 ไม่จำเป็นต้องปรากฏในตำแหน่งสุดท้ายของรหัสเช่นกัน ส่วนการถอดรหัสัจฉริยะในระดับมหัพภาคจากการวิเคราะห์ไม่พบตัวไปในรหัสเลย อาจเนื่องจากการถอดรหัสัจฉริยะในระดับมหัพภาคจำเป็นต้องวิเคราะห์ข้อความทั้งหมดพร้อมกัน จึงจะสามารถถอดรหัสได้ ดังนั้น ไม่จำเป็นต้องมีตัวไป เพราะสิ่งที่ช่วยในการถอดรหัสเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างคำภายในรหัสัจฉริยะเอง เช่น “หนุ่มตึกตอกใจก็เก่ง” คำทุกคำมีความสัมพันธ์อ้างอิงถึงสิ่งเดียวกัน คือ ทุกคำเป็นชื่อของนักแสดงเรื่อง “2499 อันธพาลครองเมือง” หรือ “ซู่มะมาตินแมว” ทุกคำเกี่ยวข้องกับศีล 5 หรือ “อาตมาฉันมันมัน” ทุกคำเป็นคำสรรพนามเหมือนกัน เป็นต้น จากการวิเคราะห์ดังกล่าวพบว่าการศึกษาอรรถสัมพันธ์ระหว่างคำ (Lexical semantics) เช่น คำพ้องรูป / พ้องเสียง คำหลายหน้าที่ คำพ้องความหมาย คำเกิดร่วมกัน เป็นประโยชน์อย่างมากในการช่วยถอดรหัสเมื่อลงในรายละเอียดปลีกย่อยของรหัส เพื่อให้ได้ตัวเลขแต่ละตัว

ความสัมพันธ์ระหว่างรหัสอัจฉริยะกับคำตอบที่เป็นตัวเลข

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด ผู้วิจัยสรุปความสัมพันธ์ระหว่างรหัสอัจฉริยะกับคำตอบที่เป็นตัวเลข ได้ดังนี้

ภาพประกอบ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างรหัสอัจฉริยะกับตัวเลข

ภาพประกอบ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรหัสอัจฉริยะกับตัวเลข กล่าวคือ จากการวิเคราะห์รหัสอัจฉริยะ การจะตีความหมายได้อย่างถูกต้อง (เริ่มจากเส้นเชื่อมโยง 1 วิธีที่สำคัญ คือ ต้องทราบกลวิธีการสร้าง เพราะกลวิธีการสร้างเปรียบเสมือนเครื่องมือหรือตัวช่วยที่ใช้ในการถอดรหัสอัจฉริยะ (คือ เส้นเชื่อมโยง 2) หลังจากที่ได้ถอดรหัสอัจฉริยะได้เป็นตัวเลขแล้ว สิ่งที่สามารถมองย้อนกลับได้ คือ พบความสัมพันธ์ที่สามารถบอกได้ว่าตัวเลขที่เป็นคำตอบมีที่มาอย่างไร จึงก่อให้เกิดเส้นเชื่อมโยง 3 เนื่องจากสามารถบอกกลับได้ว่าตัวเลขได้มาจากกลวิธีการสร้างใด หลังจากนั้น จากการวิเคราะห์ผู้วิจัยพบความสัมพันธ์ 4 คือ บอกได้ว่าตัวเลขระหว่าง 0 - 9 สามารถแทนเป็นรูปภาพที่ใช้ในการสร้างรหัสอัจฉริยะได้บ้าง จากภาพเห็น

ได้ว่าผู้วิจัยกำหนดให้เส้นความสัมพันธ์ 4 เป็นเส้นประ เนื่องจากจากการวิเคราะห์พบว่าตัวเลขระหว่าง 0 - 9 (ซึ่งใช้ในการสร้างรหัสให้ได้ 4 หลักนั้น) มีความสัมพันธ์กับรูปภาษาที่ใช้ในการสร้างรหัสอัจฉริยะได้

สรุป

จากการศึกษาวิเคราะห์ระบบความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและตัวเลขตามบริบทของสังคมไทยพบว่า มีการใช้กลวิธีในการถอดภาษาออกมาเป็นตัวเลขอย่างหลากหลาย ทั้งนี้การใช้การเรียบเรียงภาษาทางไวยากรณ์ไม่อาจใช้ในกระบวนการตีความจากภาษาเป็นตัวเลขได้เลย จากการศึกษากลับพบว่าการจำแนกคำ หรือหน้าที่ของคำนั้นมีส่วนช่วยในการตีความจากภาษาเป็นตัวเลขได้ เช่น จากการแบ่งวรรค การเปรียบเทียบสัญลักษณ์ หรือการแปล เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากการวิจัยนี้เป็นการตีความจากการถอดรหัสในตัวภาษา โดยอิงจากบริบทของสังคมไทย เป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับตัวเลข และเป็นการสร้างสรรค์ทางภาษาที่สามารถต่อยอดได้ในอนาคต ซึ่งสามารถจะเห็นว่า เราอาจใช้ระบบสัญลักษณ์ไม่ว่าจะเป็นสัญลักษณ์หรือตัวเลขแทนการพูดได้ในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- ธีรยุทธ บุญมี. (2551). การปฏิบัติศาสตร์ของโซซูร์ เส้นทางสู่โพสโตโมเดิร์น
นิคม. กรุงเทพฯ: วิชาษา
- พจนานุกรมไทย-ไทย. (2554). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. สืบค้นเมื่อ
18 ตุลาคม 2557, จาก <http://guru.sanook.com>
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช
2542. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์.
- สิรินทรา ฤทธิเดช. (2554). การวิเคราะห์กลวิธีการสร้างรหัสอัจฉริยะในรายการ
เกมอัจฉริยะข้ามคืน. ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Attardo, Salvatore; & Chabanne, Jean-Charles. (1992). Jokes as a
Text Type. Humor. 165-176.
- Attardo, Salvatore. (1994). Linguistics Theories of Humor. Berlin:
Mouton de Gruyter.
- Daniel, Chandler. (2002). Semiotics :the basics. USA: Routledge.
- de Saussure, Ferdinand. (2001). Course in General Linguistics.
11th ed. Illinois: Open Court Publishing Company.
- MacGregor, Jame; & Cunningham, John. (2008). Rebus puzzles as
insight problems. Behavior Research Methods. 40(1): 263-268.
- MacGregor, Jame; & Cunningham, John. (2009, October). The Effects
of Number and Level of Restructuring in Insight Problem Solving.
The journal of Problem Solving. 2(2): 130-141.